

telyksistä. Nainen, tuo jumalalle pyhitetty Thais, polttaa tullen tavoin hänen rinnassaan. Munkit lohduttavat murheellista apottia. Hänelle ilmoitettiin, että herra pian kutsuu pois Thaisin, että hänen henkensä pian liitelee autuuden majoissa. Paphnutius kauhistui. Hänen sieluunsa hiipi tuska, epätoivo, hän ei nähnyt eikä kuullut mitään. Hänen korvissaan humisi ja alnoastaan yksi selvä ajatus hänellä kiersi aivoissa: Thais kuolee! Milloinkaan ei sellainen ajatus ollut hänen tuntoaan vaivannut. Nyt se sinne hiipi kuin äkkinäinen vasaran lyönti, paukahti kuin julma surman kello. Hän oli pakahtua tuskasta. — Aamulla nähtiin apotti sen luostarin portilla, jossa kuoleman hetkeään odotti Aleksandrian kuuluisa kurtisaani — ja nyt herralle vannoutunut sisar Maria entinen Thais! Hurskas päännunna kertoi Paphnutiukselle kaikkista niistä hyvistä töistä, niistä äärettömistä katumusharjoituksista joi tämä kääntynyt pahuuden lapsi oli luostarissa oloajallaan harjoittanut. Nyt hänen ympärillään istui huntu tettuja naisia, jotka lukivat Thaisille viimeistä rukousta, kuolinnroukouksia! Munkki vietiin Thaisin vuoteen ääreen. Hurskaalla hymyllä kysyy kaunis kuoleva nainen munkilta, jos hyvä isä muistaa vielä sitä matkaa, joloin riensivät halki erämaiden, pysähtyen sen keitailla nauttimassa lähteen kirkkaasta vedestä ja syömässä taateleita, kun he yhdessä riensivät pois maailmasta. Sinä päivänä kertoo kuoleva heränneensä rakkauteen, oikeaan elämään! Kuolema tekee hiljaisesti tuloaan. Thais näkee jo taivaan portit olevan avoinna hänelle, näkee "ikuisen aamun ruusut."

Siellä hän näkee pyhän nubitalaisen orjan olevan häntä ovelta odottamassa kirkkaissa puhtaissa vaatteissa ja lumivalkeana. Mutta Paphnutius riehui kuin hurja mielipuoli. Hän ei voinut käsittää että Thais kuolee. Mikään ei ole hänestä enää mitään, ei jumalat ei taivaat, Thais on koko elämä, hänessä yhtyy helvetti ja taivas, hänen nimeensä liittyy kaikki! Kuolevan naisen vuoteen vieressä vasta munkki huomaa, että se on maallinen rakkaus, se on himo, joka häntä on kiusannut, vaikka hän uskotteli itselleen, että herra kutsui häntä pelastamaan naisen sielun jumalalle.

Thaisin henki jo liiteli kaukana korkeudessa, kun munkki vielä itki ja rai-vosi, valitti ja rakasti. Nanna Albina huomasi munkin himon ja viheliäisyyden ja käskevällä äänellä pakotti hänet poistumaan. Nunnat, jotka katsoivat horjuvaa ja kurjaa miestä, jonka silmät päässä himosta lieskana paloivat, huudahtivat kauhusta: Vampyyri! Hetys!

Siihen loppuu Thais. Sellainen on yleispiirteisään kirjan juoni. Tässä romaanissa on tavattoman paljon oppimista. Selvästi näemme edessämme ihmisten parhauskot, pettymykset samanlaisina silloin kuin kaikkina aikoina. Näemme syvälle ihmisen sieluun, näemme itsemme niinkuin peilissä. Siinä tuodaan esille sekin, että pyhinkään, ei ulkokuultuunkaan voi olla itselleen muuta kuin mitä on ja puhtaimmankin pinnan alla voivat perkeleet asua. Toiselta puolen, ei voi olla niin vajonnutta, niin langennutta että ei voisi nousta ja puhdistua. Aatteen voima myös esiintyy voimakkaasti tuon vanhan orjan persoonassa, samoin kuin kaikki entisajan tavat ja harhakäsitykset tulevat selvää selvemmin selumme silmiin lukiessam-

Nuorten Osasto

ROSBURG, WASH.

Hallo kaikki nuoret! No, minäkin keotan kirjoittaa siihen Nuorten osastoon, jos kirjeeni siihen vain hyväksytään. Aioin kirjoittaa Lasten osastoon mutta huomasi että kun en enää ole niin kovin lapsi, niin jos on parasta, että kirjoitan tämän "Nuorten Osastoon", että olisi sekin kerran Toverittareissa. Mutta jos vain niin sopii, niin saa tämän panna Lasten Osastoon.

En ole täältä koskaan nähnyt mitään Toverittareissa. En edes itseään ole ennen kirjoittanut. Vaikka ei-pä täällä ole ollut nykyään paljon mitään kirjoittamisen arvoista, eikä ole vielä nytkään erityistä kirjoitettavaa, mutta koitan kuitenkin jonkunlaista kirjettä muodostaa.

Vasta tuli Toveritar. Katselin sitä jos olisivat nuoret kirjoittaneet Nuorten osastoon, mutta en näkynyt yhtään kirjettä siinä. Luulin, että ovat kaikki heittäneet kirjoituksen pois meidän osastoon eli sitten ovat laiskiintuneet. Ei sitä varsin niin saa tehdä. Ettekö tiedä, että se on hauskaa lukea kirjeitä kaikilta paikkakunnilta, vain eikö ole? Koittakaahan kaikki ponnistaa osastomme ylös!

Ei ole täällä suomalaisilla minkäänlaista toimintaa eli liittoa, niinkuin on monessa muussa paikassa. Ihmiset eivät ole kyllin innokkaita.

Toisiksi siinä täällä on "Grangen" menot joka kahden viikon päästä. Siihen niistä moni kuuluu. Minun vanhin veljeni Eino ja minä olemme myös siihen kuuluneet, mutta minun aikani on jo loppunut ja täytyy maksaa jos meinaa siinä olla.

Täällä on tanssihaali, jossa pidetään tanssit aina vähän päästä. Taas tulevana lauantaana siellä on tanssit. Toisinaan sinne tulee niin paljon ihmisiä, että haali on aivan täynnä kesällä oletinkin. Kun tulee talvi ja pahaat ilmat ja tiet menevät pahaksi niin ei pääse niin helposti kulkemaan kun kesällä, jolloin on kaikki paikat kiviä. Meiltä ei ole haalille kuin vähän matkaa, vain poikki joen, ja stoori on aivan haalin vieressä.

Minä pääsin viime vuonna koulun läpi, niin tänä vuonna en kulje koulua. Veli Eino kulkee korkea koulua Nasellessä, Wash. Tämä on hänellä ensimmäinen vuosi korkeakoulua.

Täytyy kai lopettaa ja alkaa muuhun hommaan. En muuta tiedä tällä kertaa Soisin että muutkin kirjoittaisivat Toverittaren "Nuorten osastoon." Ystävyydellä:

Naimi Kukko.

ANGOORA, MINN.

Jospa vähän kirjoittaisin Angooran uutista Toverittareen, kun ei niitä ole näkynyt pitkään aikoihin. Ihmiset toisilla paikkakunnilla voivat olla siinä luulossa, että me vaan tässä ristissä käsin odotamme yhteiskuntajärjestelmän muuttamista.

No niin. Kesä on mennyt menojaan ja syksy on pakkasineen saapunut. Kaunis on ollut syksy tapoineen tähän asti, vaan joku päivä on jo ollut niin kylmä, että on ollut asia pu-keaa päälleen vähän paksampia vaatteita.

Toimitaan sitä täälläkin, vaikka siinä on Anatole Francen kauniin romaanin. (Esitetty Astorian S. S. Klubin ohjelmakokouksessa.)

tä ei ole mitään näkynyt Toverittaren palstoilla. Pidettiin ilmat Venäjän nälkää kärsivien toverien hyväksi ja ne ilmat onnistuivat hyvin. Tähän tilaisuuteen oli monta "liikaa" ohjannut kulkunsa. Meillä oli pieni näytöskappale: "Kun Turkki tulee." Se oli sotainen liveily, joka sai katsojat nauramaan. Puhdas tulos näistä iltamista oli \$156,76 (?) Meillä oli toveri Wallin puhumassa. Hän asuu Virginiassa, Minn. Hän on hyvä puhuja. Hän sanoi puheessaan, että ei koko maailman järjestynyt kapitalistiluokkaa voi Venäjän työväenvaltaa nujertaa, kun kaikki ihmiset eivät ole kapitalisteja.

Hibbingin S. S. Osasto teki vierailumatkan tänne Sturgeon haalille tuoden mukanaan paljon ohjelmaa ja pari näytöskappaletta. Ensimmäisen kappaleen nimi oli: "Näytöntö ilta." Toisen kappale oli nimeltään: "Lahtarien uhreja." Se oli kuvaus Suomen luokkasodasta. Edellinen näytelmä oli oikea naurupilleri. Tähän tilaisuuteen oli saapunut 150 henkeä, joka oli oikein yllätys näin pienellä farmikontrilla.

Puoluelehti tänne tulee jokaiseen lotiin. "Työmies" ja "Toveritar" tulla tallustaa joka kotiin. Sitten jotkut ovat tilanneet "Punkin" ja jollekin tulee Industrialisti, joka on hyvä lehti sekin. Jotkut farmarit ovat täällä vielä niin kehityksessä jällellä, että tilaavat "Uutta kotimaata", joka minun mielestäni on liian porvarillinen lehti työläisen luettavaksi.

Talvi on tulossa tuoden joulun tulleensa, joka onkin oikein hauska aika lapsille. Minäkin tilasin Työmiehen konttoorista joulukortti-mallikirjan, että saan kortteja myydä. Minä olen asiamiehen poika ja olen harjoitellut asiamieheksi, että sitten kun kasvan, niin sitten osaan. Ehkä lo-petan tällä kerralla ja lisään sitten ensi kerralla.

Proletaari.

Alladin ja ihmeellinen lamppu

(Jatk.)

NELJÄS KUVAELMA.

Näyttämö: Sali Alladin palatsissa. Esiripun noustessa ovat sisällä Alladin, prinsessa, palvelijattaret, metsästysjoukkue sekä vastaanottojoukkue.

Morgiana—Prinsessa, teidän isänne, Sulttaani on saapunut.

Prinsessa—Saattakaa hänet meidän tavattavaksemme, Morgiana. (Sulttaani tulee saattajiensa kanssa. Alladin tervehtää häntä.)

Alladin—Meidän palatsimme on au-ki teille. Se on au-ki kaikille. Prin-sessa Plentina on mennyt avioliittoon kansan pojan kanssa. Onni on tullut meille kaikille. Istukaamme kun tanssityöt esiintyvät. (Kaikkien istuvat puoliympyrässä kun tytöt tanssivat.)

Cassim (Mustaphalle)—Oletko sinä kuullut, että Capitali Baba on palan-nut Afrikasta?

Mustapha—Olen. Alladinin tulee nyt olla varovainen. Se noita haluaa saada sen ihmeellisen lampun voidak-seen kostaa Alladinille. Liitytkö sinä Alladin metsästysjoukkueeseen?

Cassim—Liityn. Nyt he jo näkyvät lähtevänkin. (Kaikki muut, paitsi prinsessa ja neljä palvelijattarta, me-

nevät. Näyttämön takaa kuuluu ääni) "Uusia lamppuja vanhoista. Antakaa minulle teidän vanhat lamppunne. Ottakaa minulta uusi!" (Ovelle kopistetaan.)

Ayesha—Eikö se kuulosta hassulta. Katsotaan jos hän todella tarkoittaa sitä. Minä päästän hänet sisälle.

Capitali Baba (tullessaan)— Uusia lamppuja vanhoista. Antakaa minulle vanha lamppunne. Ottakaa minulta uusi. Onko teillä vanhoja lamppuja?

Morgiana—Ei. Alladin on hiljaitain rakentanut tämän palatsin ja kaikki on uutta.

Ayesha—Oh, ei. Kamarissasi on eräs vanha lamppu. Minä haen sen.

Morgiana—Anna sen olla siellä. Kauppias ei tee tätä huvikseen. Odotakaamme siksi kunnes Alladin tulee takaisin.

Capitali Baba—Minä rakastan ihmisiä ja minä autan heitä samoin kuin Alladin tekee. Ylhäiset ja alhaiset saavat minun apuani. Auttaisn teitä myöskin.

Ayesha—Kuules, hänellä on jalo tarkoitus. Minä haen lampun. (Menee.)

Morgiana—Pysähdy, Ayesha ja käske tämä kauppias pois. Olen kuullut, että se paha noita, Capitali Baba on palannut Afrikasta. Hän vihaa Alladinia ja kansaa. Ehkä tämä kauppias on se noita valepuvussa. (Kauppias-lle) Mistä te tulette?

Capitali Baba. Minun rakas lapseni, kyllä minä menen, jos sinä niin haluat. Miksikä minä pettäisin teitä? Mitä minä tiedän Capitali Babasta?

Prinsessa—Morgiana, ei meidän pidä ketään epäillä, ennenkuin meillä on syytä. Koneet ja sähkö ovat nyt kansan palvelijoita, eikä niitä voi kansalta riistää muulla kuin jollain viekkauksella taikka vahingon kautta.

Ayesha (tulee lampun kanssa) — Tässä se vanha romu on. Missä on uusi?

Prinsessa—Kuinka turhanalkaista, Morgiana, vaivata itseään tuollaisen vanhan lampun takia. Anna se hänelle, Ayesha.

Capitali Baba—Tässä on uusi, rouva. (Oittaa lampun ja hieroo sitä.)

Lampun kuningatar (tulee)—Minä olen lampun kuningatar. Minä olen sähkö. Rikkaitten määräämänä minä sorran köyhiä. Kansan määräämänä minä teen ihmeitä kaikille. Olen lampun hallitsijan palvelija samoin kuin toisetkin. (Morgiana koettaa saada lampun pois, mutta Capitali Baba nauraa työntää hänet syrjään. Toiset naiset huutavat kauhusta ja kaksi pyörtöy.)

Capitali Baba—Kuljeta tämä palatsi sekä prinsessa palvelijansa kanssa Afrikkaan (Kuningatar kääntyy hitaasti.)

(Esirippu.)

VIIDES KUVAELMA.

Näyttämö: Sama kuin ensi-äinä. Esiripun noustessa Sulttaani surupuvussa nuhtelee Alladinia, joka seisoo huoneensa ovelta äiti Fatiman kanssa.

Sulttaani—Mieleton kansan poika. Sinä olet ryöstänyt minulta prinsessan—tyttären, sekä ryöstänyt kansalta heidän tulevan hallitsijansa. Sinä olet anarkisti ja minä määrään sinut hirtettäväksi.

Alladin. Minä rakastin tyttärtänne ja rakastan häntä vieläkin. Antakaa minua löytämään hänet. Capitali Baba on riistänyt kansalta sähköä ja muuttanut palatsin, prinsessan ja kaikki Afrikkaan.

Sulttaani—Sinä kurja anarkisti. Neljäkymmentä päivää annan sinulle

(Jatkua kahdeksannella sivulla)